

Argumente pentru a fi

Motto: *A fi – nebunie și tristă și goală...*

Mihai Eminescu

A fi înseamnă... a exista. A exista înseamnă: a respira, a mișca, a cugeta. Asemenea îndoielii carteziene a lui Descartes: *Mă îndoiesc, deci cuget, cuget, deci exist.*

Într-o frumoasă zi de vară, pe la ora prânzului era mare liniște în parc. Păsările se odihneau liniștite în umbra copacilor. O vrăbiuță își scoase capul de sub aripă și întrebă: *Ce este viața?*

Toți cei din jur au fost surprinși de această întrebare grea. Un trandafir care tocmai înflorește, deschizându-și petalele, răspunde cu aroganță: *Viața este o deschidere!*

Fluturile care se odihneau moleșit pe una dintre petalele trandafirului, după ce zburase de la o floare la alta, interveni în discuție și zise: *Viața este libertate și fericire!*

O păpădie simți vântul atingând-o în joacă și spuse temătoare: *Viața este risipire, da, da, doar risipire...*

Jos, pe pământ, o furnică trăgea după sine un pai de grâu de zece ori mai mare decât ea. Când auzi un asemenea lucru, se opri, își trase sufletul, își suflecă încă o dată mânecele, se șterse de sudoare pe frunte și spuse: *Viața nu este decât trudă și muncă!*

Poate că ar fi început să se certe, dacă nu ar fi venit o ploaie fină, care murmură surd: *Viața este formată din lacrimi, doar din lacrimi!* Deasupra ei, dincolo de nori, plutea, plin de maiestuozitate, un vultur care, de acolo, de sus, croncăni: *Viața este o năzuință spre înalt! Zborul, numai zborul contează!*

Apoi a venit noaptea. Plantele, animalele, oamenii s-au retras în somnul odihnitor. La o oră târzie un om mergea acasă pe aleile goale ale parcului, venea de la o petrecere și cugeta în sinea lui: *Viața este o continuă căutare a fericirii și o înlănțuire de decepții!*

După lunga noapte sosită, în sfârșit, și zorii dimineții, care spuseseră: *Precum noi suntem începutul zilei care vine, la fel și viața este începutul Veșniciei...*

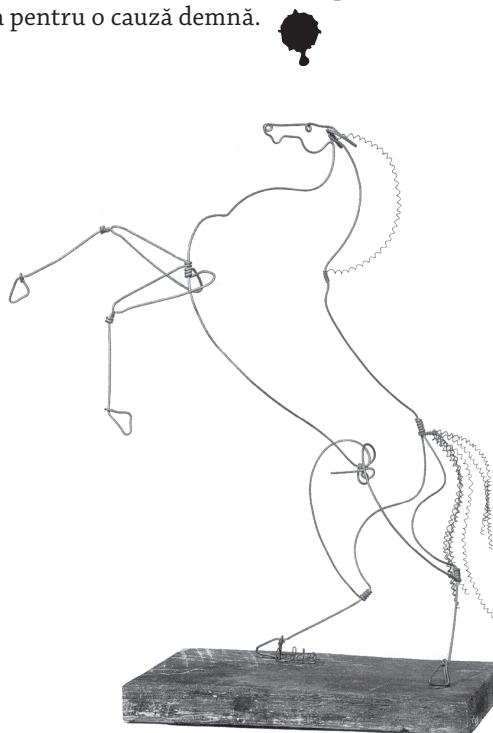
Sensul existenței îl caută întreaga natură, dar el rămâne mereu ascuns.

Fiecare om trăiește pentru ceva. Unii vor să fie mai aproape de natură, alții vor să devină oameni importanți în societate, iar unora le place să trăiască pentru semenii lor. Mulți nu știu însă de ce trăiesc.

Viața poate fi o plimbare spre somn. Viața e asemenea unui carusel. Are un capăt de pornire și unul de oprire; mașinuța pornește, merge, urcă, coboară, iar urcă și iarăși coboară... până la capăt de linie. La fel și oamenii, au probleme care-i urcă și-i coboară, depășind, la braț cu timpul, momentele mai mult sau mai puțin ușoare. Te bucuri, te întristezi, ești vesel, ești trist, cineva te ajută câteodată, alteori ajuți tu pe cineva, pentru că oamenii au nevoie de sprijinul semenilor. Sensul existenței este să dai înapoi ceea ce ai primit.

Viața este ca mersul unui acrobat pe sârmă: o încercare continuă de a-ți păstra echilibrul fizic, psihic și spiritual.

Viața noastră devine plină de semnificații atunci când este în perfectă armonie cu esența ființei noastre și se întrepătrunde cu valoarea și scopul pentru care trăim. Valoarea omului o dă capacitatea lui de a lupta pentru o cauză demnă.

Armăsar cabrându-se